

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 2001-2002

---

10 OKTOBER 2001

**Wetsontwerp tot invoering van de
werkstraf als autonome straf in
correctionele zaken en in politiezaken**

Evocatieprocedure

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN MEVROUW NYSSSENS

Art. 3

**In het voorgestelde artikel 37ter, § 1, het tweede lid
doen vervallen.**

Verantwoording

Men kan zich vragen stellen bij de deugdelijkheid van de lijst met misdrijven die niet met een werkstraf mogen worden bestraft.

Zo zijn uitgesloten alle gevallen van opzettelijke slagen en verwondingen met blijvende letsels tot gevolg en de kwaadwillige belemmering van het verkeer wanneer die een persoonlijke ongeschiktheid of het verlies van een orgaan met zich heeft gebracht.

Is bijvoorbeeld het onthouden van voedsel en verzorging niet juist een misdrijf waarbij een werkstraf in bepaalde gevallen een constructievere sanctie kan zijn dan een gevangenisstraf of een geldboete? Waarom sluit men het misdrijf « toediening van schadelijke stoffen » uit alsook elke aanranding van de eerbaarheid, terwijl dat laatste misdrijf toch betrekking kan hebben op feiten van een zeer uiteenlopende ernst?

De strafwetgeving moet algemeen zijn en op de lange termijn gericht. Het is daarom niet wenselijk bepaalde misdrijven uit de

---

Zie:

Stukken van de Senaat:

2-778 - 2000/2001:

Nr. 1: Ontwerp overgezonden door de Kamer van volksvertegenwoordigers.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2001-2002

---

10 OCTOBRE 2001

**Projet de loi instaurant la peine de
travail comme peine autonome en
matière correctionnelle et de police**

Procédure d'évocation

AMENDEMENTS

N° 1 DE MME NYSSSENS

Art. 3

**Supprimer l'alinéa 2 de l'article 37ter, § 1er,
proposé.**

Justification

On peut s'interroger sur la pertinence de la liste des infractions exclues de la peine de travail.

Ainsi, toutes les hypothèses de coups et blessures volontaires entraînant des séquelles définitives de même que l'entrave méchante à la circulation lorsqu'elle a causé une incapacité personnelle ou la perte d'un organe sont exclues.

La privation d'aliments et de soins n'est-elle pas précisément une infraction où une peine de travail pourrait constituer, dans certaines hypothèses, une sanction plus constructive que la peine de prison ou l'amende? Doit-on exclure l'administration de substances nuisibles ou tout attentat à la pudeur, sachant que cette dernière infraction peut recouvrir des faits d'une gravité très relative?

Le système pénal se doit d'être général et doit être pensé dans le long terme. Il convient dès lors d'éviter d'exclure du champ

---

Voir:

Documents du Sénat:

2-778 - 2000/2001:

N° 1: Projet transmis par la Chambre des représentants.

werkings sfeer van deze wet te weren omdat ze momenteel veel reacties opwekken (misdrijven die verband houden met minderjarigen). Bovendien kunnen ernstig klinkende strafbaarstellingen ook tamelijk onbelangrijke feiten dekken. Het strafrecht moet hier flexibel kunnen worden aangewend: de wet kan niet alles vaststellen, de rechter moet een beoordelingsruimte behouden. De bedoeling is immers dat de werkstraf de gevangenisstraf vervangt in de gevallen waar de wetgever de gevangenis een ongeschikte straf acht. Voor korte gevangenisstraffen vormt de werkstraf niet echt een alternatief aangezien die in principe toch niet worden uitgevoerd. Het huidige systeem van niet-uitvoering van korte gevangenisstraf is voor kritiek vatbaar. De oplossing mag echter niet te drastisch zijn. Door alle korte gevangenisstraffen te vervangen door werkstraffen zou men de situatie van bepaalde veroordeelden verzwaren terwijl het systeem deze nieuwe straffen toch niet aankan. Dan keren we dus gewoon terug tot de huidige, ontoereikende situatie op dat vlak. In dit verband zij verwezen naar de opmerkingen van professor Ann Jacobs (Ulg) tijdens de hoorzittingen in de Kamercommissie voor de Justitie (stuk Kamer, nr. 0549/011, blz. 70).

Nr. 2 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 3

In het voorgestelde artikel 37ter, § 1, de inleidende zin vervangen als volgt: « *De werkstraf mag niet worden uitgesproken voor de met voorbedachtheid gepleegde feiten die bedoeld zijn in:* ».

Verantwoording

Als amendement nr. 1 niet wordt goedgekeurd, is het raadzaam om toch minstens de lijst met feiten waarvoor geen werkstraf kan worden uitgesproken, te beperken tot feiten die met voorbedachtzaamheid zijn gepleegd (stuk Kamer, nr. 50-0549/11, blz. 70).

Nr. 3 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 3

In het voorgestelde artikel 37ter, § 1, het tweedelid vervangen als volgt:

« *De werkstraf mag niet worden uitgesproken voor de feiten die van die aard zijn dat ze moeten worden gestraft met als hoofdstraf een correctionele gevangenisstraf van meer dan acht maanden.* »

Verantwoording

In plaats van een — per definitie *ad hoc* — lijst van misdrijven op te stellen waarvoor een werkstraf is uitgesloten, kan beter worden verwezen naar de drempelwaarde waarboven de werkstraf niet kan worden uitgesproken.

Het oorspronkelijke wetsvoorstel dat in de Kamer werd ingediend, bepaalde dat de werkstraf enkel mocht worden uitgesproken voor feiten die worden gestraft met een gevangenisstraf van maximum vijf jaar. Sommige deskundigen vonden deze drempel overdreven. Deze grens ligt inderdaad erg hoog als we ervan uit-

d'application de la loi certaines infractions au motif qu'elles toucheraient à des sujets d'actualité sensibles (exemple: infractions liées au mineur). En outre, derrière certaines incriminations graves peuvent se cacher des faits mineurs. Il importe d'assurer une certaine flexibilité du droit pénal aux cas d'espèce: la loi ne peut pas tout prévoir, le juge peut apprécier. Il faut rappeler que la peine de travail remplace la peine de prison pour tous cas où le législateur estimerait la prison inadéquate. En ce qui concerne les courtes peines de prison, la peine de travail ne serait en réalité pas une alternative puisque celles-ci ne sont en principe pas exécutées. Le système actuel de non-exécution des courtes peines de prison est critiquable. Cependant, il ne faudrait pas que la solution soit trop radicale. Si l'on remplaçait toutes les courtes peines de prison par des peines de travail, on aboutirait à alourdir exagérément la situation de certains condamnés tandis que le système ne pourrait pas absorber toutes ces nouvelles peines. On en reviendrait alors à la situation insatisfaisante actuelle. Il est renvoyé sur ce point aux observations émises par le professeur Ann Jacobs (Ulg) lors des auditions en commission de la Justice de la Chambre (doc. Chambre, n° 0549/011, p. 70).

N° 2 DE MME NYSSSENS

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 1)

Art. 3

À l'article 37ter, § 1er, alinéa 2, proposé, ajouter les mots « commis avec préméditation et » entre les mots « pour les faits » et le mot « visés ».

Justification

À défaut de retenir l'amendement n° 1, il conviendrait à tout le moins de réserver la liste des infractions exclues à la seule hypothèse de la préméditation (doc. Chambre, n° 0549/011, p. 70).

N° 3 DE MME NYSSSENS

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 1)

Art. 3

À l'article 37ter, § 1er, proposé, remplacer l'alinéa 2 par ce qui suit:

« *La peine de travail ne peut être prononcée pour des faits qui paraissent de nature à devoir être punis d'un emprisonnement correctionnel principal de plus de huit mois.* »

Justification

Plutôt que d'exclure du champ d'application de la peine de travail une liste d'infractions, dont le choix ne peut être que circonstanciel, il est préférable de se référer au seuil de la peine, apprécié *in concreto*.

La proposition de loi initiale déposée à la Chambre avait retenu un seuil de cinq ans maximum d'emprisonnement. Ce seuil avait été considéré comme excessif par certains experts. En effet, cette limite est très élevée si l'on considère que la peine de travail est principalement conçue comme une peine intermédiaire entre

gaan dat de werkstraf in wezen wordt gezien als een tussenoplossing, een maatregel tussen een boete en een gevangenisstraf, en dat de werkstraf eigenlijk bedoeld is als alternatief voor een korte gevangenisstraf.

Nr. 4 VAN MEVROUW NYSSSENS

Art. 3

In het voorgestelde artikel 37ter, § 1, het eerste lid aanvullen als volgt :

«De duur van de subsidiaire gevangenisstraf bedraagt ten minste één dag en ten hoogste acht maanden.»

Verantwoording

Dit amendement is gebaseerd op de suggesties die professor Tom Vanderbeken heeft geformuleerd aan de hand van het Nederlandse Wetboek van strafrecht.

Om het principe van de legaliteit van de straffen in acht te nemen, lijkt het raadzaam dat de wet expliciet het verband definieert tussen de werkstraf en de in het veroordelend vonnis bepaalde vervangende gevangenisstraf. Dit betekent dat er een vaste verhouding wordt bepaald tussen de duur van de werkstraf en die van de vervangende gevangenisstraf, of dat minstens een maximum gevangenisstraf per aantal uren werkstraf wordt bepaald (stuk Kamer, nr. 50-0549/011, blz. 82-83 en 99).

Nr. 5 VAN MEVROUW NYSSSENS

Art. 3

In het voorgestelde artikel 37ter, § 2, in het eerste lid de woorden «driehonderd uren» vervangen door de woorden «tweehonderdveertig uren».

Verantwoording

De indieners van het oorspronkelijke voorstel wilden dienstverlening in het kader van de probatieregeling en van de strafbemiddeling duidelijk onderscheiden van dienstverlening als autonome straf. Aangezien via amendementen in de Kamer de dienstverlening in het kader van de probatieregeling en van de strafbemiddeling is geschrapt, houdt dit argument geen steek meer.

Er kunnen bovendien vragen worden gesteld bij de relevantie van dit maximum van 300 uren, aangezien de werkstraf toch gezien moet worden in het kader van de reclassering.

Sommige deskundigen baseren zich op het publiek waarover het gaat, op de inspanningen die de betrokkenen moeten doen en op de eisen waaraan zij moeten voldoen om te stellen dat in veel gevallen de doelstelling kan worden gehaald met een aanzienlijk lager aantal uren. Een straf met meer uren werkt een concreet risico op mislukking in de hand. Anderzijds zal het in die omstandigheden steeds moeilijker worden om plaatsen te vinden waar de werkstraf kan worden uitgevoerd met voldoende begeleiding, een *conditio sine qua non* voor het welslagen van een dergelijke maatregel (stuk Kamer, nr. 50-0549/11, blz. 71).

De maximumgrens van 240 uren werkstraf stemt trouwens overeen met de maximumduur die voor dit soort straffen bepaald

l'amende et l'emprisonnement et que sa principale raison d'être est de se substituer à un emprisonnement de courte durée.

N° 4 DE MME NYSSSENS

Art. 3

À l'article 37ter, § 1er, proposé, compléter l'alinéa premier par ce qui suit :

«La durée de l'emprisonnement subsidiaire est d'un jour au moins et de huit mois au plus.»

Justification

Cet amendement s'inspire des suggestions du professeur Tom Vanderbeken, formulées sur la base du Code pénal néerlandais.

En vue de respecter au mieux le principe de la légalité des peines, il semble opportun de définir explicitement dans la loi le lien entre la peine de travail et la peine d'emprisonnement subsidiaire fixée concrètement dans le jugement de condamnation. Cela implique que l'on établisse un rapport immuable entre la durée de la peine de travail et celle de la peine d'emprisonnement subsidiaire ou que l'on fixe au moins une peine d'emprisonnement maximum par nombre d'heures de peine de travail (doc. Chambre, n° 0549/011, pp. 82-83 et 99).

N° 5 DE MME NYSSSENS

Art. 3

À l'article 37ter, § 2, proposé, remplacer, à l'alinéa premier, les mots «trois cents heures» par les mots «deux cent quarante heures».

Justification

La motivation des auteurs de la proposition initiale était de différencier les TIG dans le cadre de la probation et de la médiation pénale d'une part, de l'hypothèse du TIG comme peine autonome, d'autre part. Cet argument devient caduc dès lors que des amendements à la Chambre ont supprimé les TIG du cadre de la médiation pénale et de la probation.

En outre, il faut s'interroger sur la pertinence de ce maximum de 300 heures, dès lors qu'il convient d'appréhender la peine de travail dans une perspective de réintégration.

Selon certains experts, vu le public concerné, l'effort que cela suppose, et les exigences auxquelles ces personnes sont confrontées, il est permis de penser que, dans la plupart des cas, un nombre d'heures beaucoup plus faible aura atteint le but poursuivi alors que le surplus concrétise le risque d'échec. D'autre part, il sera de plus en plus difficile, dans ces conditions, de trouver des lieux de réalisation des peines de travail avec un encadrement suffisant, condition *sine qua non* de la réussite de pareille mesure (doc. Chambre n° 50-0549/011, p. 71).

La limite maximale de 240 heures de peine de travail correspond par ailleurs à la durée maximale fixée pour ce type de peine

is in andere landen zoals Engeland, Frankrijk, Nederland (stuk Kamer, nr. 50-0549/11, blz. 82).

Nr. 6 VAN MEVROUW NYSSSENS

Art. 3

Inhetvoorgesteldeartikel 37ter, § 2, hettweedelid aanvullen als volgt :

« Die verlenging kan slechts eenmaal plaatsvinden, voor een maximale duur van twaalf maanden. »

Verantwoording

Er moet een maximale duur worden bepaald voor de verlenging van de termijn waarbinnen de werkstraf moet worden uitgevoerd.

De mogelijkheid om deze termijn te verlengen wordt vermeld omdat de stipte uitvoering van de werkstraf niet altijd afhangt van de veroordeelde zelf (plaats waar de straf moet worden uitgevoerd, datum waarop de uitvoering van de straf effectief begint, enz.). Deze termijn kan echter niet eindeloos worden verlengd.

Nr. 7 VAN MEVROUW NYSSSENS

Art. 3

In het voorgestelde artikel 37ter, § 3, eerste lid, de volzin « De rechter kan hierbij eveneens rekening houden met de belangen van de eventuele slachtoffers » vervangen door de woorden « De rechter houdt rekening met de veiligheid van de eventuele slachtoffers ».

Verantwoording

De voorgestelde formulering kan in de rechtspraak geïnterpreteerd worden alsof de rechter de mogelijkheid krijgt om het slachtoffer te horen over de aard van de straf. In de context van de huidige wetgeving kan een slachtoffer als burgerlijke partij, dus als volwaardige partij in het strafproces, enkel aanspraak maken op de herstelling van de schade, zonder inspraak te hebben in de strafmaat, de inhoud of de uitvoeringsbepalingen ervan. De wet staat het slachtoffer niet toe zich te verzetten tegen de veroordeling tot een werkstraf als zodanig. Blijkbaar wilden de indieners zich baseren op de wet van 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie en dus enkel toestaan dat het slachtoffer gehoord wordt over de uitvoeringsbepalingen van de sanctie. Dit moet echter duidelijker worden geformuleerd.

In zijn huidige formulering geeft de tekst trouwens aanleiding tot een ongerechtvaardigde discriminatie. De slachtoffers van een misdrijf dat niet leidt tot een autonome werkstraf maar tot een klassieke gevangenisstraf, een opschorting van de uitspraak of een opschorting, kunnen immers niet gehoord worden en de rechter hoeft niet noodzakelijk rekening te houden met hem (voor de keuze tussen een gevangenisstraf en een geldboete worden slachtoffers niet gehoord).

Ten slotte is het erg waarschijnlijk dat het slachtoffer het gerecht als een wraakmiddel ziet en een gevangenisstraf verkiest boven een alternatieve straf. Deze oplossing is dus niet gezond.

dans d'autres pays (Angleterre, France, Pays-Bas) (doc. Chambre n° 50-0549/011, p. 82).

N° 6 DE MME NYSSSENS

Art. 3

À l'article 37ter, § 2, proposé, compléter l'alinéa 2 par ce qui suit :

« Cette prolongation ne peut avoir lieu qu'une seule fois, pour une durée maximale de douze mois. »

Justification

Il importe de fixer un délai maximum à la prolongation du délai d'exécution de la peine de travail.

Cette possibilité de prolonger le délai est avisée dans la mesure où l'exécution ponctuelle de la peine de travail ne dépend pas toujours du condamné lui-même (lieu d'exécution de la peine, date à laquelle l'exécution de la peine débute concrètement etc.). Toutefois, cette prolongation ne peut se prolonger indéfiniment.

N° 7 DE MME NYSSSENS

Art. 3

À l'article 37ter, § 3, alinéa premier, proposé, remplacer les mots « Le juge peut également tenir compte, à cet égard, des intérêts des victimes éventuelles » par les mots « Le juge tient compte de la sécurité des victimes éventuelles ».

Justification

Le libellé retenu pourrait être interprété par la jurisprudence comme ouvrant la possibilité au juge d'auditionner la victime sur la nature de la peine. Dans l'état actuel de la législation, la victime, partie civile, donc partie à part entière au procès pénal, ne peut prétendre qu'à réparation de son dommage, sans avoir aucune prise ni sur la peine, ni sur son contenu, ni sur ses modalités. La loi ne peut autoriser la victime à s'opposer à la condamnation à une peine de travail en soi. Il semble que l'intention des auteurs ait été de s'inspirer de la loi de 1964 relative au sursis, à la suspension et à la probation et donc de ne permettre la consultation de la victime qu'en ce qui concerne les modalités de la sanction. Il convient toutefois d'être plus précis à ce sujet.

Par ailleurs, ainsi rédigé, le texte est source de discrimination injustifiable puisque les victimes d'une infraction qui ne donnerait pas lieu à une peine de travail autonome, mais à une peine classique d'emprisonnement, à une suspension du prononcé ou à un sursis simple ne pourront pas faire entendre leur voix et leurs intérêts et ne seront pas obligatoirement pris en compte par le juge (le choix entre la prison et l'amende pénale ne faisant pas l'objet d'une audition de la victime).

Ensuite, dans l'esprit d'une justice vindicative, il est probable que la victime préfère systématiquement une peine de prison aux peines alternatives. Cette solution est donc malsaine.

Nr. 8 VAN MEVROUW NYSSSENS

Art. 3

In het voorgestelde artikel 37ter, § 3, eerste lid, de woorden «nadat hij, hetzij in persoon, hetzij via zijn advocaat, met kennis van zaken zijn instemming heeft gegeven» **vervangen door de woorden** «*nadat hij zijn instemming heeft betuigd, hetzij in persoon, hetzij via zijn advocaat*».

Verantwoording

Verscheidende deskundigen hadden kritiek op de uitdrukking «met kennis van zaken». De tekst is te vaag en voor betwisting vatbaar. Men vraagt de instemming van de beklaagde, maar waarmee? Met het principe van de werkstraf of met de concrete invulling ervan? De werkstraf wordt veel te vaag omschreven in het wetsontwerp.

In de huidige formulering kan een beklaagde onmogelijk zijn instemming geven «met kennis van zaken», aangezien de inhoud van de straf hem totaal ontgaat en het ontwerp bovendien het opstellen van een beknopt voorlichtingsverslag of een maatschappelijke enquête niet verplicht stelt. De rechter kan weliswaar aanwijzingen geven omtrent de concrete invulling van de werkstraf, maar de inhoud ervan wordt niet door hem bepaald. Deze taak is voor de justitieassistent weggelegd (gelukkig onder toezicht van de probatiecommissie).

Nr. 9 VAN MEVROUW NYSSSENS

Art. 3

In het voorgestelde artikel 37quater, de volgende wijzigingen aanbrengen :

A. In § 2 de woorden «kunnen het openbaar ministerie ... de opdracht geven» **vervangen door de woorden** «*geven het openbaar ministerie ... de opdracht*».

B. Dezelfde § 2 aanvullen met een tweede lid, luidende :

«Het openbaar ministerie, de onderzoeksrechter, de onderzoeksgerechten en de vonnissengerechten kunnen ambtshalve of op verzoek van de beklaagde overgaan, in plaats van tot een beknopt voorlichtingsverslag of een aanvulling daarvan, tot een sociale enquête over zijn gedrag en zijn milieu.»

Verantwoording

De meeste deskundigen waren voor het behoud van de verplichting een beknopt voorlichtingsverslag op te stellen, zoals dat het geval is (was) voor de dienstverlening en vorming in het kader van de opschorting of het probatoir uitstel.

Het huidige ontwerp verplicht de rechter niet informatie te laten inwinnen over de leefwereld van de beklaagde of over zijn vermogen om de straf uit te voeren.

N° 8 DE MME NYSSSENS

Art. 3

À l'article 37ter, § 3, alinéa premier, proposé, remplacer les mots «après qu'il ait donné, soit en personne, soit par l'intermédiaire de son avocat, son consentement en pleine connaissance de cause» **par les mots** «*après qu'il ait marqué son accord, soit en personne, soit par l'intermédiaire de son avocat*».

Justification

Plusieurs experts ont critiqué l'expression «en pleine connaissance de cause». Le texte est trop vague et permet la contestation. On demande le consentement du prévenu mais son consentement sur quoi? Sur le principe de la peine de travail ou sur les modalités? La peine de travail telle que prévue dans le projet de loi est totalement indéterminée.

Tel que rédigé, le projet ne permet précisément pas au prévenu de marquer son accord sur la mesure «en pleine connaissance de cause» puisque la détermination du contenu de la peine lui échappe totalement et que par ailleurs, la réalisation d'un rapport succinct ou d'une enquête sociale n'est pas rendue obligatoire par le projet. Le juge peut certes donner des indications quant au contenu concret de la peine de travail. Toutefois, ce n'est pas lui qui fixe le contenu de cette peine. Cette mission revient à l'assistant de justice (heureusement sous le contrôle de la commission de probation).

N° 9 DE MME NYSSSENS

Art. 3

Apporter à l'article 37quaterproposé, les modifications suivantes :

A. Au § 2, remplacer les mots «peuvent charger» **par le mot** «*chargent*».

B. Compléter le même § par un alinéa nouveau, rédigé comme suit :

«Le ministère public, le juge d'instruction, les juridictions d'instruction et les juridictions de jugement peuvent faire procéder d'office ou à la requête du prévenu, en lieu et place du rapport d'information succinct ou en complément à celui-ci, à une enquête sociale sur son comportement et son milieu.»

Justification

La majorité des experts entendus se sont prononcés en faveur du maintien de l'obligation de rédaction d'un rapport d'information succinct, à l'instar de ce qui est (était) prévu pour les TIG et la formation dans le cadre de la suspension ou du sursis probatoire.

Dans le projet actuel, le juge n'est pas obligé de faire recueillir des informations sur le cadre dans lequel évolue le prévenu ni sur la capacité qu'a celui-ci d'exécuter la peine.

Dit weglaten van de informatieplicht is betreurenswaardig, aangezien het strafdossier weinig basisinformatie geeft aan de rechter om hem in staat te stellen een weloverwogen beslissing te nemen. Het is belangrijk het beknopt voorlichtingsverslag vooralsnog te verplichten, zodat de beslissing van de rechter beter kan worden voorbereid en onderbouwd, zowel op het vlak van de aard als van de duur van de straf. Dit voorlichtingsverslag kan reeds worden aangevraagd in een vroeger stadium van het proces dan op de zitting (professor Beyens, stuk Kamer, 0549/011, blz. 93; professor Jacobs, stuk Kamer, 0549/011, blz. 73). Bovendien moet de feitenrechter de mogelijkheid behouden tot een sociale enquête over te gaan wanneer dit nodig blijkt, zoals dat het geval is (was) voor de probatie.

Nr. 10 VAN MEVROUW NYSSSENS

Art. 3

Het voorgestelde artikel 37 ter, § 3, aanvullen met het volgende lid :

« De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, alsook de raadsman van de veroordeelde kunnen alle nodige aanvullende inlichtingen bij die dienst opvragen. »

Verantwoording

Het is van belang dat de onafhankelijkheid van de rechter gehandhaafd wordt, en dat zijn beslissing niet volledig afhangt van omstandigheden die niets met de toestand van de beklaagde te maken hebben (zoals een tekort in het aanbod, geen beleid dat autonome straffen aanmoedigt, enz.), en die duidelijk tot discriminatie aanleiding kunnen geven. Het openbaar ministerie mag de besluitvorming niet beheersen.

Niet alleen de procureur des Konings maar ook de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg moet dus over het beschikbare aanbod worden ingelicht; deze laatste moet ook bijkomende inlichtingen kunnen vragen aan de diensten van de justitiehuisen. De advocaat moet dezelfde inlichtingen kunnen krijgen.

Nr. 11 VAN MEVROUW NYSSSENS

Art. 3

In het voorgestelde artikel 37 quinquies, § 1, in het eerste en het tweede lid het woord « woonplaats » vervangen door het woord « verblijfplaats ».

Verantwoording

Technische verbetering.

Cette suppression du devoir d'information est regrettable car le dossier pénal fournit peu d'informations de base au juge pour lui permettre de prendre une décision bien réfléchie. Il importe de maintenir l'obligation de faire établir un rapport d'information succinct, de manière à mieux préparer et à mieux étayer la décision du juge, tant en ce qui concerne la nature qu'en ce qui concerne la durée de la peine. Ce rapport d'information peut déjà être demandé à un stade antérieur à l'audience (professeur Beyens, doc. Chambre, 0549/011, p. 93; professeur Jacobs, doc. Chambre, 0549/011, p. 73). En outre, le juge du fond doit conserver la possibilité d'ordonner une enquête sociale lorsque cela s'avère nécessaire, comme c'est (c'était) le cas en matière de probation.

N° 10 DE MME NYSSSENS

Art. 3

Compléter l'article 37 quater, § 3, proposé par un alinéa nouveau, rédigé comme suit :

« Le président du tribunal de première instance de même que le conseil du condamné peuvent demander tout renseignement complémentaire à ce service. »

Justification

Il importe que l'indépendance du juge soit préservée, sans que sa décision puisse être totalement conditionnée par des circonstances étrangères à la situation du prévenu (telles que le manque d'offres, l'absence de politique favorisant les peines autonomes etc.) avec des risques de discrimination évidents. Le ministère public ne peut être maître de la décision adoptée.

Il importe donc que non seulement le procureur du Roi soit informé quant à l'offre disponible, mais également le président du tribunal de première instance; de même, il faut que ce dernier puisse aussi demander des renseignements complémentaires aux services des maisons de justice. L'avocat doit pouvoir obtenir les mêmes renseignements.

N° 11 DE MME NYSSSENS

Art. 3

À l'article 37 quinquies, § 1er, proposé, remplacer, aux premier et second alinéas, les mots « de la résidence » par les mots « du lieu de résidence ».

Justification

Correction technique.

Clotilde NYSSSENS.